

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. VII. Ad apparitionem Petro & Iohanni aliisque piscantibus factam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

meo, & dilectus meus mihi. Ac Aposto-
 lico demum claudam verbo, gau-
 diorum, admirationum, amorum
 grauido, Dominus meus & Deus meus. Ioh. 20.
 Addo, amor meus, & omnia.

CAPVT VII.

*Ad apparitionem Petro & Io-
 hanni aliisq; piscantibus
 factam.*

EXIERVNT & ascenderunt in na-
 uim: & illi. . . . .
 . . . . . autem facta stetit IESVS in litro:
 re: non tamen cognouerunt discipuli quia
 IESVS est. Dixit ergo eis IESVS: Pueri
 namquid pulmentarium habetis? respon-
 derunt ei: Non. dicit eis: Mittite in dex-
 teram nauigii rete; & inuenietis. Mise-
 runt ergo, & iam non valebunt illud tra-
 here pra multitudine piscium. Dixit ergo
 discipulus ille quem diligebat IESVS, Pe-
 tro, Dominus est. Simon i etrus ut audisset

T. 4 quia

quia Dominus est, tunica succinxit se (erat enim nudus) & misit se in mare. Laborant Apostoli nocte tota. Laboris fructum nullum referunt præter laborem, ut non mireris alium non retulisse. Nox erat, & radios subduxerat suos Sol magnus. Quid refugio sperarent Sole? & vltima illorum de Sole cogitatio. Ita fiducia pleni, & industriæ suæ fidentes vberem piscationem sperabant. Fefellit eos spes sua. Et mortuum mare crederes, ita infœcundo iactu noctem toram peregerant. Et frustra iam sudores, & nequidquam labor. IN OMNIBUS AMOR diutiùs hos labores. Et nescio an non magis ipse lassatus amore suo, quam piscatione Apostoli, cum durum foret amanti tot horis conantem prorumpere amorem & in amati sinum inuolare, silentio continere. Videbat laborantes quos amabat, videbat sudoribus diffluere, & defatigata iam succidere labantia genua, sciebat.

bat se amari. Et erat inter eos *discipulus ille quem diligebat IESVS*: erat Petrus post amarum fletum, calentesque à negatione lachrymas, ingenti amoris telo saucius, & hiabat adhuc immanè à telo recens vulnus: erat Thomas dexteræ prærogatiua nobilis, & ardoribus inæstuans: erant alii quibus videndam palpandamque præbuerat carnem validis amoris ignibus eliquatam, vulnerib. etiam tum tamquam fornacibus flammis deuomentem, vt non deessent qui amarent. Et interim sudabant, donec pulsa nocte dies lucesceret. Nec moram diutiùs tulit amor, immittit benevolentia suæ radios. *Pueri numquid pulmentarium habetis?* vt facilè videas quanto amore natet cor illud quod ad minimarum rerum sollicitudinem tantum curarum, quantum amoris defert: quò magis accendaris amore illius, apud quem capilli omnes capitis recensiti habentur.

T 5 Quid!

Quid metuis arma? potentiori
 defenſaris dextera. *Cadent à latere tuo
 mille, & decem millia à dextris tuis: ad
 te autem non appropinquabit.* Quid ho-
 ſtes? verum eſt illud Eliza: *Plures no-
 biſcum ſunt quàm cum illis.* Quid flu-
 ctus & irata maria? bibet minas ſuas.
 Et aſpice virgam Moſis mari Rubro
 imperantem, vt funditus proſeſſum
 & pari vtrinque ſtupore discriminis
 fixum, ſicco populum pede in teſti-
 no itinere transmitteret, cui ſuſque
 ſub eiufdem virgæ nutu, redeunte
 natura, Ægyptium exercitum vnda-
 rum concordia obrueret. Quid a-
 ſtus & dolos? nemo fallat ſcrutator-
 rem renum, qui apprehendit ſapientes
 in aſtutia eorum, & conſilium prauorum
 diſſipat. Quid purpura & diademata?
 flere docuit illa, & pro coccino &
 Tyrio in aſperitud ne ſacci, & hor-
 rore cineris Deo ſupplicare in lotos
 & ſordulentos, ieiunio maceratos.
 Quid optes? humani generis deci-
 pulas,

pulas, numquam satiandas, timorum plenas, dubias, bellorum faculas, odiorum flammam, omnium orbe toto malorum causas, millibus negatas, vni concessas, & ferè ignauo, rerum imperito, fatuo. Et non diues in ignis tormento constitutus, Lazarus in refrigerio æternas opum & paupertatis vices æmula retributione compensant? vt & superbiæ diuitiarum & gloriæ deliciarum seuerum habeas exemplum? dilatauit nimirum orcus animam suam & aperuit os suum, & descendunt in clyti & magni & diuites. Quid delicias? non vae vobis *qui dormitis in lectis eburneis, Amos* & *laeuistis in stratis vestris, qui comeditis agnum de grege, & vitulos de medio armenti. Qui canitis ad vocem psalterii, bibentes vinum in phialis, & optimo vnguento delibuti? Quid mundi gaudia? dolori proxima, curarum plena, mœroribus pensanda æternis. Et de iustis verum illud*

*Ier. 31. Domini, Conuertam. luctum eorum in
gaudium. & consolabor eos & laticabo à*

Ioh. 6. dolore suo, & Gaudium vestrum nemo tol-

Apoc. 7 let à vobis. Et illud: Absterget Deus omnē

lachrymam ab oculis eorum. ab iis nimi-

rum oculis, qui retrò fluxerant, quiq;

adhuc flere potuissent, si nō omnem

lachrymæ imbrem indulgentia diui-

na siccaret. Cæterùm qualia sint illa

gaudia, quæ nec in cor hominis ascē-

derunt? credo mensis & tibiis, orga-

nis & tubis, & omni seculo gratiora.

Quid voluptates? plus fellis quàm

mellis habent, hominem te cogita

cælo natum, & vinces. Succumbis?

Ecc. 18 faciet te in gaudium inimicis tuis. Doma

hanc belluam & doce parere. Prote-

1. Cor. 2 re. Et non, quod oculus non vidit, nec au-

ris audiuit, nec in cor hominis ascēdit. pra-

parauit Deus iis qui diligunt illum: & que

maior voluptas, quàm fastidium i-

pfius voluptatis, quàm seculi con-

temptus, quàm vera libertas, quàm

conscientia integra, quàm vita suffi-

ciens

ciens, quàm mortis timor nullus?
 Quid mensas & pocula? non redolent hæc hominem. Paucis natura pacatur, contenta satiari. Nec est regnum Dei esca & potus, sed iustitia & pax, & gaudium in Spiritu sancto. Quid honores? quorum incerta consequutio, dubia possessio & præcipitio proxima, odiorum materies? & non qui secuti sunt Dominum, cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue, sedebunt super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel: & iudicabunt nationes & dominabuntur populis? Quid fortitudo? vincunt leones & tot belluæ. Iam tot exempla Domini protegentis suos in manu forti & brachio extento quid loquuntur? & audi quid spondeat: Dabo te in murum areum, fortem: & bellabunt aduersum te, & non preualebunt: quia ego tecum sum, vt saluem te, & eruam te, dicit Dominus, & liberabo te de manu pessimorum, & redimam te de manu fortium. Minimus erit in mille, & paruulus

Rō. 12.

Matt.

19.

Sap. 3.

Ier. 15.

Isa. 60.

lus

m in
 abo a
 o tol
 omne
 imi
 quiq
 nem
 diui
 nt illa
 ascē
 orga
 riora
 quàm
 cogita
 mbis?
 Doma
 Prote
 nec all
 it, pra
 & que
 um i
 con
 quàm
 a suffi
 ciens

lus in gentem fortissimam. Quid seculi prudentia? mixta plurimū in ingenti dementia est. Iam illud consolatione

1. Cor. 1 plenū: *Quæ stulta sunt mundi elegit Deus, vt confundat sapientes: & infirma mundi*

1. Cor. 3 *elegit Deus, vt confundat fortia: adeoq; sapientia huius mundi, stultitia est apud Deū.* Quid nobilitas? à seruis & Regib. omnes. virt^o & illa sola nobilem facit. reliqua extra nos sunt, nostra nō sunt. Quid laudas in homine aliena, in equo frenos aureos, in leone bractea-

1. Cor. 1 *tas iubas? Ignobilia mundi elegit Deus, & ea quæ non sunt, vt ea quæ sunt destrueret, vt non gloriaretur omnis caro in conspectu eius.* Piscatores Petrus, Ioannes, Iacobus erant. & non fabri filius, & Bethlehemitico antio natus Dominus ipse?

Quæ cum ita se habeant, nec componi quidem, nisi per scelus, seculi hæc magna cum cælorum minimis possunt; sed neq; si rem ponderibus metiamur, dignum aliquid admiratione

tionē aut prosequutione continēat, quid hāremus dubii?

Et sanè nihil posse illis deesse qui totam curam sui Domino committunt, docent nos Apostoli, qui noctem totam cūm laborassent, oriente iam die ne rogata quidem auxilia senserunt. Ita vltro nea munificentia beat suos Deus, nec diatius ope sua destituit. Imperat vt mittant in dextrum retia. Obsequuntur, & iam non *Ioh. 21.* valebant illud retrahere pra multitudine piscium. Ingens discrimen vltro nei, & à Domino imperati laboris. noctem totam ductu suo laborant, & frustra labor omnis: Domini imperio mittunt retia, & vincuntur à piscibus retia. Hoc illud est: *Modicum & non videbitis me, & iterum modicum & videbitis me. Ioh. 16.* Hoc illud: *Plorabitis, sed tristitia vestra vertetur in gaudium.* Vicibus disposita res est. Nunc seculum lætatur: amantes Domini conflentur. Lugeamus seculo gaudente, vt
cūm

448 CAROLI SCRIBANI
cū lugere cœperit, gaudeamus; ne
nunc gaudentes, cum illis lugeamus.
Noctibus gaudia illorum peragun-
tur, diebus nostra; in tenebris illo-
rum, in luce nostra. Pereunt illa quæ
noctium sunt; manent quæ dierum;
& quæ tenebras amant, fugiunt lu-
cem, & ad diem erubescunt. Ad lu-
cem gaudia peraguntur nostra. Atq;
hinc iam discrimen illud inter tene-
brarum & lucis filios. Seculi huius
tenebrarum sunt, inter quos nocti-
bus omnia transiguntur, diem fu-
giunt; nulla etiam postmodum co-
ronandi die. Et noctibus gaudia illo-
rum aguntur, quia seculo hoc, nocte
nimirum continentur. Falluntur qui
diem putant, nox est. Si dies esset, non
laborarent tanta caligine rerum, &
nullo negotio perennatura à petitu-
ris discernent, à terrestribus cale-
stia. Viderent post hæc momenta-
nea, tamquam filios à matribus, æ-
terna sequi. Nec tam fatuo delectu-
ruerent

erent in hæc momētaneorum no-
ctium gaudia, flammis luendæ æter-
nis: nec aspernarentur noctium, id
est, seculi huius perituros labores, æ-
terna mercede coronandos. Cùm
ergo tam cæco impetu in nocitura
ruant, quis non videat tenebrarum
delectum hunc esse, lucis non esse?
hinc illud. Iohannis in testationem
rei huius: *Dilexerunt homines magis te- Ioh. 3;
nebras, quàm lucem: erant enim eorum
opera mala. Omnis qui malè agit odit lu-
cem, & non venit ad lucem, vt non argu-
antur opera eius. Qui autem facit verita-
tem, venit ad lucem, vt manifestentur ope-
ra sua in Deo sunt facta.*

Sequamur Apostolos, noctibus
seculum hoc laboribus designemus:
neque diu fluent hi sudores, sequen-
tur æterna, & in luce illa magna nul-
la nube minuenda, nullis tenebris
interpolanda, beabit nos Dominus:
pro modicis noctium harum labo-
ribus, præmiis æternis, quanta ne-
spera-

sperare quidem homo aut possit, aut audeat. Fixum ergo hoc animo maneat. Pro modicis & momento fugientibus, expectanda æterna, tormenta pro gaudiis, pro laboribus gaudia; ibi flammæ, & nullo ævo extinguendos, nullo minuendos ignes; hic nulla æternitate gaudia finienda, nulla minuenda, & quanta nulla humana cogitatio assequi valeat. Non clauduntur reti tot ingentes pisces Dominico imperio capti non claudunt animæ finitæ gaudia infinita, nisi infinitus ille Deus nullo termino claudendus potenti sua de-
~~xtera auxiliarem manu manu pot-~~
 rigat, firmetque ne gaudii magnitudine victa succumbat potius quam fruatur optatis.

Et sanè, vel ex hac captura piscium discimus quid aliquando sperare debeant quorum omne hic studium voluntati respondet diuinæ. Quid non potest ingens in Deum fiducia
 neque

neque
 trus;
 laxafl
 piofa
 timere
 Inde p
 trus,
 clesiam
 lebunt
 genti
 sue A
 plis e
 liaq;
 Quo
 ricati
 & vin
 perar
 post t
 ris di
 um li
 isse;
 nos t
 que l
 fluct
 neque

neque nunc id primùm didicit Pe-
 trus; sed cùm ad imperium Domini
 laxasset retia, trepidaretque de co-
 piofa piscium indagine, audit, *Noli* Luc. 5.
timere, ex hoc iam homines eris captens.

Inde profiliunt hæc verba, *Tu es Pe-* Matt.
trus, & super hanc petram adificabo Ec- 6.
clesiam meam, & porta inferi non praua-

lebunt aduersus eam. Habemus & in-
 gentis huius fiduciae exēplum in Io-
 sue Amorrhæos debellante, cùm i-
 plis elementis stationem imperat. a-
 liaq; generis huius propè innumera.
 Quò magis spe pleni, certa q; fide lo-
 ricati quid nō meritò audeamus? cū
 & virgam Moïsis mari videamus im-
 perantē, & Ægyptium imperatorem
 post tot documenta plagarum, ma-
 ris discidio, quod soli Israëli perui-
 um licebat, reuolutis fluctibus peri-
 isse; & ad Eliæ imperium cælum an-
 nos tres & menses sex sterisse, aquas-
 que Iordanis ad illi⁹ pallium discissis
 fluctibus sicco vestigio iter statuisse;
 cam.

eandemque viam diuisis ad imperium aquis Elizæo patuisse. Quid quod ad maiora his nos prouocet

Ioh. 14. Dominus: *Amen amen dico vobis, qui credit in me, opera que ego facio, & ipse faciet, & maiora horum faciet.* Mentiri non potest qui promittit.

Aude anime. Maiora audendo discas. Ad seculi sponfiones vanas, rebus inanes, fraudibus plenas, quanti valetudinis bonæ, fortunatum, honorum, vitæ, adeoque animæ discrimine decurrunt; perque ætatum omnium infelicia exempla, per cadentes & sanguinem, & æternaturæ decoramenta, tamquam per rosas & violas procurrun? bis miseri. Hac & altera vita. nos diuinis sponfionibus diuites, à quibus nec fraudem, nec trepidam possessionem domini cervicibus minitantem, nec infelicem exitus vereri debemus, quid hærebis felices, hac & altera vita? mittamus animæ retia, sed amori piscando.

do. Fortunata retia, si beauerit illa amor meus! beatum me, si his implagatum tenuero amorem meum! at nulla illum retia claudent nisi amoris contexta manibus, quibus vltro se permittit irretiri, ac tamquam cōpedibus constringi. Permite, corde vt te cingam meo tamquam reti, vt ad nomen magnum tuum, cum felici natatore tuo Petro succinctus lumbos, calcem hos seculi fluctus, proteramque quidquid me separat à te,

Et verò delector Apосто tuo, qui audito nomine tuo, nec fluctus, nec irata veretur flumina. Excluserat timorem amor. Sed & tarda amoris flumina, & ignauiam venti, & torpentia vela. Odit moram amor, omni alite, iaculo, nimbo velocior. Vbicumque amati nomen insonuerit, aduolat, ingenti ausu tranaturus maria. Terra illi ludus est: transcendet æthera, inferorumque audax transiliet

filiat

filiet flammam, ut potiatur amato. non
 cogitat discrimina. Rupibus deuol-
 uatur an molli fœno, iuxta illi est.
 Pereat: si in sinu pereat amati, dulce
 illi perire est. Cadat: si cadit in amati
 pectore, dulce. Funibus & vno tra-
 hatur: si ad amatum trahatur, iucun-
 dum. Ardeat: si cinere hoc integren-
 dus amat⁹ est, bene est per mille tor-
 menta de concretione hac carnis ex-
 cutitur anima: suaue amato deop-
 panno corporis huius erumpere ad
 meram & puram suam lucem amo-
 rem suam. Aqua, ferrum, flamma
 ludus amato sunt, ut amore fruatur
 suo. Primæ, mediæ, vltimæ cogita-
 tiones illius amoris sunt. Dormit, &
 amico sopore elisum iacet corpus.
 blanda quietis necessitate prostra-
 tum, quiescit, nec ignauescit tamen.
 patiturq; ut aliquid etiam agere vi-
 deatur. Hinc illa somnia, non dicam
 prophetica aut reuelatoria, (quæ &
 in profanos distillari solent, imbres
 etiam

etiam
 iustis
 Baby
 mnia
 expr
 vide
 Sequ
 mibi
 imma
 mod
 prou
 more
 cant
 voce
 H
 lo qu
 cum
 tene
 form
 depr
 rant
 sequ
 Cast
 tion
 etiam

etiam & Soles suos peræquante Deo iustis & iniustis. Pharaon nos docet & Babylonius tyrannus) sed amoris somnia somnialibus non rarò verbis expressa. Vt de amante illud dictum videas: *Ego dormio & cor meum vigilat.* *Can. 5.* Sequitur, *vox dilecti mei pulsantis. Aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea.* Vt non vigilantem modò, sed & dormientem sponsam prouocare videatur sponsus, & in amorem sui trahere, ipsaq; sponsa vocantem audire sponsum, & amicas voces reddere.

Habemus exemplum in discipulo quem diligebat Dominus. Qui cum non agnouisset Dominum, siue tenebris tegentibus, siue in aliena forma delusus, & tamquam somno depressus, vt vocem audiuit imperantis, pisciumq; multitudinem subsequutam, inlammavit, *Dominus est.* Castitati & amori prærogatiua cognitionis debebatur. Eadem donatū reperies,

peries, cum Dominico pectori in vltima coena incumberet, & tacentibus reliquis, ingenti que metu confternatis, audet proditoris nomen deprecere, de conscientia sua integritate, de que amore suo certus. Felix incubatio, & non nisi summi cuiusdam amoris summa testatio esse potuit. Habet hoc omnis amor maioris sibi confidentia signa largiatur, audeat maiora: decoris que ad dignitatis immemor non tam placide feratur quam rapiatur, pudore etiam seposito. Nam cum amor amantes tenerè arde que coniungat, fit, vt non tam duo, quam vnus non immeritò haberi possint. Quae proinde audacia cuique in seipsum, eam amatum est.

Quis mihi concedat non cum Iohanne amoris mei pectori incumbere, sed cum Magdalena pedibus, aut cum Publicano à longè stante, aut cum Chananæa eminus sequente,

aut cum Zachæo ex alto intuente,
 aut cum latrone è cruce pendente
 Dominico amore succendi? quis mi-
 hi concedat pedum, manuum, late-
 ris, cum Thoma vulnera tentare, vt
 in illis amoris mei figam tētoria, cu-
 bem in illis cum sponsa in meridie,
 fruarque fructibus languenti animæ
 dulcissimis? quis denique (audere a-
 moris est) cum Iohanne pectora lar-
 giatur? tu solus amor meus. Largire
 qui potes. Dulces puluilli, optatus a-
 nimæ torus. Sæpe mihi amoris hæc
 eueniant puluinaria: quæ quid quid
 magnum bonumque diffundunt in
 accubitorem suum, quæ me perpluāt
 odorato amoris illius imbri, flumi-
 nibus illius integant, totumque conse-
 peliant illi, succendant flāmis illius,
 vt non iam madeant tantum cincin-
 ni rore pectoris illius, sed totus inna-
 tem fontibus torrentibusque illius.
 Nec scintilla tantum aut ardoribus
 intepescam, sed totis ardeam fornaci-
 bus

458 CAROLI SCRIBANI
cibus illius: nec umbratili aliqua lu-
ce perfandar, sed plenitudine Solis
illius irradiatus luceam tamquam in
meridie. Vt nihil hic residuum vete-
ris noctis aut tenebrarum sit, ac ne
umbra quidem harum, sed lux tota
meraque: adeoque lux ipsa magnę luci
illius indissociando in æternum ne-
xu implexa.

CAPVT VIII.

*Ad illa Domini verba: Simon
Ioannis amas me?*

*Ioh. 21. CUM ergo prandissent, dicit Simoni
Petro IESVS, Simon Ioannis diligis
me plus his, dicit ei, Etiam Domine, tu scis
quia amo te. Dicit ei, Pasce agnos meos:
dicit ei iterum; Simon Ioannis diligis me?
ait illi, Etiam Domine, tu scis quia amo te;
dicit ei, Pasce agnos meos. Dicit ei tertio,
Simon Ioannis amas me? contristatus est
Petrus, quia dixit ei tertio, Amas me; &
dixit*